

בס"ד יג' אלול ה'תשפ"ה
הדלקת נרות - 18:40
צאת השבת - 19:30
רבנו תם - 20:16

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ - עלון מס' 1271

@ השבת יג' אלול, הילולת ר' יוסף חיים (הבן איש חי) זיע"א.

@ יום ראשון סוף זמן ברכת הלבנה 18:48.

@ ניתן להקדיש השיעור בליווי לרפואה, פרנסה טובה, ברכה, זיווג הגון, הצלחה, ולהבדיל לע"י יקיריכם.

כפטידון: "דיוני עקידה"
(ישעיה נדי)

שבת זו

"החמישית דנחמתא"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כולם מגיעים במוצ"ש ב-24:00
לסליחות בליווי עם הפייטן
משה חבושה ב"אוהל מועד"

כפטידון: "דיוני עקידה"
(ישעיה נדי)

שבת זו

"החמישית דנחמתא"

פרשת כי-תצא

מִצְוֹת הַתּוֹרָה בַּפְּרָשָׁה כִּי תֵצֵא

"פרשת כי תצא יש בה עשרים ושבע מצוות עשה וארבעים ושבע מצוות לא תעשה" (ספר החינוך).

הפרשה משופעת במצוות יותר מכל שאר פרשיות התורה, ולפי מנין בעל החינוך ממנו בה 74 מצוות, מתוכם מעל 30 הן בין אדם לחברו והשאר בין אדם למקום, ויש גם... בין אדם לבהמתו (פריקה; לא תחסום; שילוח הקן).

- 24 - מצוות הן בתחום חיי המשפחה והמעמד האישי.
- 13 - מצוות הן ציבוריות, ממלכתיות ולאומיות.
- 13 - מצוות מכוונות לחיי כלכלה והלכות עבודה.
- 11 - מצוות לקוחות מחיי הצבא, המחנה והמלחמה.
- 9 - מהן תלויות בארץ ונוהגות בשדה ובכרם.

"ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים"

מה טעם נאמר "ירח" ולא "חדש"? לפי שמצינו בחז"ל: "אין אביה ואמה אלא עבודת-כוכבים והיינו: שתפרוש מהעבודה-הזרה ותצטרף לעם ישראל. לכן נאמר "ירח", שהוא שמה של הלבנה – סמל עם ישראל. (דברי שאול)

טעם נוסף: בכתובה כותבים את התאריך "יום...לחודש", ואילו בגט כותבים "יום...לירח". לפי שקידושין נאמר בתורה: "כי יקח איש אשה חדשה", ויאה כאן לשון **חודש**, ואילו לגבי גרושין נאמר: "גרש ירחים", ויאה כאן לשון **ירח**.

"לא תחרש בשור וחמור יחדיו" (כ"ב, י)

"שור" היינו מדרגה גבוהה. יפרושו של "שור" הוא: הבטה למעלה (כמו: אשורנו ולא קרוב) – ואילו "חמור" מרמז על **החומריות** שבאדם. יש בני-אדם שעובדים את השם-יתברך בתורה ובתפילה, ואף-על-פי-כן שטופים הם בחומריות ובתאוה. לפיכך אמרה תורה: "לא תחרש בשור וחמור יחדיו" - לא יתכן לעבוד את השם-יתברך במדרגות גבוהות ובחומריות בבת-אחת. אם נפשך שואפת למדרגות, שומה עליך **לכבוש את החומריות ולשבור את המידות**. (מאור ושמש).

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִמִּים

לא לחנם הלך זרזיר אצל עורב =

מֵצָא מִין אֶת מִינוֹ = אֶדָם מִתְנַדֵּד עִם מִי שְׂדוּמָה לוֹ. הַדְּבָרִים תָּמִיד נֶאֱמָרִים בְּהוֹרָאָה שְׁלִילִית. זֶרְזִיר = עוֹף מִמְשֻׁפָּחַת הָעוֹרָבִים, וְלָכֵן הֵנוּ צָפוּר-שִׁיר צָרְחָנִית אֲשֶׁר חָיָה בְּלִקְחָהּ.

דוגמה: הַנֶּעֱרַר הַצֵּעִיר וְהַפְּחוֹז הַתַּחְבֵּר לְחִבּוּרֵת פּוֹרָצִי מְכוּנִיּוֹת, לֹא לָחֶסֶם הֶלֶךְ זֶרְזִיר אֶצֶל עוֹרֵב.

מקור: כָּל הַמְחַבֵּר לְטָמֵא - טָמֵא, כָּל הַמְחַבֵּר לְשֹׁהַר - שֹׁהַר. וְשִׁנֵּינוּ בְּמִשְׁנָה: ר' אֶלִיעֶזֶר אָמַר: "לֹא לָחֶסֶם הֶלֶךְ זֶרְזִיר אֶצֶל עוֹרֵב, אֶלָּא מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִינוֹ" לְבָבָא קָמָא דִּף צב, עמוד ב'.

- ← דין שבוי נכרית הנישאת לאיש.
- ← משפט הבכורה ודין בן סורר ומורה.
- ← מצוות השבת אבידה, עזרה ראשונה, שילוח הקן, מעקה, איסור כילאים ושעטנז, מצוות ציצית.
- ← דיני צניעות וטהרת המשפחה.

מִצְוֹת הַתּוֹרָה בַּפְּרָשָׁה כִּי תֵצֵא

"פרשת כי תצא יש בה עשרים ושבע מצוות עשה וארבעים ושבע מצוות לא תעשה" (ספר החינוך).

מעל 30 הן בין אדם לחברו והשאר בין אדם למקום, ויש גם... בין אדם לבהמתו (פריקה; לא תחסום; שילוח הקן).

- 24 - מצוות בתחום חיי המשפחה והמעמד האישי.
- 13 - מצוות ציבוריות, ממלכתיות ולאומיות.
- 13 - מצוות מכוונות לחיי כלכלה והלכות עבודה.
- 11 - מצוות לקוחות מחיי הצבא, המחנה והמלחמה.
- 9 - מהן תלויות בארץ ונוהגות בשדה ובכרם.

"כי תצא למלחמה על איבך ונתתו ה' אלקיך"

הכתוב מרמז על המאבק הנצחי **בין האדם ובין היצר הרע**. חז"ל אומרים יצרו של האדם מתגבר עליו בכל יום ואם הקב"ה אינו עוזר לו אינו יכול לו, משמע שבדרך הטבע קשה לכבוש את היצר הרע, ואם כן איך אדם מרפה את עצמו מלהלחם בו? על כך אומרת התורה "כי תצא למלחמה על איבך" רק תתחיל אזי "ונתנו ה' אלקיך" **מן השמים יסייעו לך** שכן "הבא לטהר מסייעין אותו". (תורת משה)

"כי תצא למלחמה על איבך..."

"כי" ר"ת כל ישראל. "כי" ר"ת כל יהודי. "כי" ר"ת כל יחיד. "תצא" ר"ת אתם תהיו צדיקים. הכיצד? כשתקיימו "למלחמה על איבך" (מפי הרב שניר-איבך) ר"ת אין יאוש בעולם כלל.

"תמחה את זכר עמלק" (כ"ה - י"ט)

בספר "פרפראות לחכמה" כותב: **עמלק בגימטריה 240 זכר בגימטריה 227**, כאשר תמחה את תיבת "זכר" מתיבת "עמלק", (227=240-13) יישאר שלוש עשרה, שהוא גימטריה של המילה **"אחד"**, לרמז, כי ביום שִׁמְחָה זכר עמלק, אז יהיה ה' אחד.

"ועשית מעקה לזכרך"

בספר "תולדות אדם" כתב, **"מעקה"** ר"ת "תרהורי עבירה קשים מעבירה", למח הוא האיבר הגבוה ביותר של האדם, ונקרא גג, לממדנו, שמצויים אנו לשמור את המח מהרהורי תשובה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

שאלה: מי שחטא לחברו והעליבו בדברים, וכעת ניחם על מעשיו, ורוצה להתפייס עמו, אך הוא מתבייש ללכת אליו בעצמו לבקש את סליחתו, האם יכול לשלוח לו דברי פיוס בכתב, או על ידי שליח, או חייב ללכת אליו בעצמו ולבקש ממנו מחילה?

תשובה: מי שחטא כלפי חברו, עליו ללכת לפייסו בעצמו ולא על ידי שליח, או על ידי מכתב, ומכל מקום הכל לפי הענין, שאם הדבר ידוע שהנעלב נוח לרצות, עדיף שילך אליו בכבודו ובעצמו לפייסו, ורק אם הוא קשה לרצות, וחושב שיותר יהיה נוח לו להתפייס אם ישלח אליו איש מכובד מידידיו שירצהו תחלה, יעשה כן, ולאחר מכן יבוא אחריו וימלא את דבריו בבקשת מחילה כדת [יחו"ד ה, מד].

שאלה: ספרדי שהיקל כרמ"א נגד פסק השולחן - ערוך, האם חייב תשובה וכפרה?

תשובה: ספרדי שעושה מעשה להקל באיזה ענין כדעת הרמ"א היפך פסק מרן חייב לעשות תשובה וכפרה [יבי"א ה, מג].

שאלה: מי שקנה תפילין מסופר מומחה וירא ה' מרבים בחזקת כשרים, ואחר שהניחן שנים רבות מסרן לבדיקה ונמצא בהן טעות הפוסלת את התפילין מעיקרן, האם חייב לקבל עליו תשובה?

תשובה: מי שקנה תפילין מסופר מומחה ולאחר שנים נמצאו פסולות יש להחשיבו כשוגג אין צריך תעניות וסגיפיים. ומה טוב שיקבל עליו להניח תפילין דרבינו תם אם לא הניח עד עכשיו [יבי"א ז, ה].

שאלה: אדם שבהיותו קטן פחות מבר - מצוה גנב כסף מחנות אחת, והוציאו לצרכיו האישיים, וכעת לאחר שהגדיל חזר בתשובה, האם הוא חייב להחזיר את הכסף שגנב בהיותו קטן, אל אותו חנות שגנב ממנו?

תשובה: קטן שגנב או שהפסיד ממון לחברו, מן הדין פטור לשלם אפילו לאחר שיגדל. ואינו חייב אפילו לצאת ידי שמים, ומכל מקום ממידת חסידות טוב שיתן איזה סכום לכפרתו [יבי"א ח, ו].

שאלה: האם מותר להעלות בעל תשובה כשליח ציבור בימים נוראים?

תשובה: מותר למנות כשליח צבור קבוע מי שהוא בעל תשובה, אף שבילדותו יצא עליו שם רע כחילוני ומחלל שבת במזיד, ובעל עבירות ואפילו בעשרת ימי תשובה שאין לך דבר העומד בפני התשובה [ילקו"י סימן ג].

שאלה: האם מומלץ לבעל תשובה להתנהג במנהגי חסידות?
תשובה: לא מומלץ לבעלי תשובה לנהוג מנהגי חסידות, וכמה טעמים לדבר: א. דבר זה מקשה להבחין בין עיקר הדין לגופו ההלכות. ב. העושה חומרות מרגיש חשוב יותר מערכו, והרמב"ם פסק שדרכם של בעלי תשובה להיות שפלים. ג. אם לא יעמוד בחומרות הרי זה עלול להגיע לרפיון בעבודת ה'.

שאלה: האם מותר לספר על פלוני שהוא בעל תשובה?
תשובה: אסור לספר על פלוני שהוא בעל תשובה אם אין בזה תועלת, אלא אם כן הדבר מפורסם, ואין הבדל בין אם מספר כך על תלמיד חכם או עם הארץ.

שאלה: כיצד יעודד אדם את עצמו לעשות תשובה?
תשובה: לא יבהל אדם מהמניעות שיש לו על התשובה, ומומלץ לחשוב על ההשפעה הכללית שתהיה לכל עם ישראל ע"י תשובתו כמו שכתב הרמב"ם שלעולם יראה את כל העולם חצוי חייב וחצוי זכאי עשה מצווה אחת אשריו שהטה את העולם לכף זכות. וטוב שיזכור שמגדולי התנאים היו בעלי תשובה כגון: ר"ע, ר"א בן הורקנוס, מר עוקבא, ריש לקיש ולכן גם הוא יכול לדרוש מעצמו יותר.

שאלה: רב שפסק הלכה וטעה וגרס נזק האם חייב לשלם?
תשובה: מי שפסק הלכה וטעה בה כגון שהטריף את הכשרה חייב לרצות את חברו על כך [חזו"ע ימים נוראים עמ' רמג].

שאלה: האם על הגנב לטרוח להשיב את הגניבה או רק להודיע לנגנב?

תשובה: אין הגנב חייב לטרוח על מנת להשיב את הגזלה אלא די בזה שידוענו שהגנבה בידו [שו"ע שסז, א].

מכל מלמד השכלתו

סגולה לאריכות ימים

3 פעמים כתוב אריכות ימים במצוות:

א. בציבור אב. **ב.** בשילוח הקן. **ג.** במשקלות. מסביר ה"אור החמה": כיבוד אב מפני שזה קשה, שילוח הקן אפילו שהיא מצוה קלה כמאמר חז"ל, משקלות אפילו שזה מצוה שהוא לא עושה כלום, והארכת ימים. הכוונה היא לשנים והא דנקט ימים, לומר שגם הימים דהיינו כל יום ויום מימי חייו יתארכו לו לטובה כמו שנים הרבה לטובה אמן. (שיר מעון)

רבי יוסף חיים זצוק"ל

(הבן איש חי)

השבת ב-י"ג אלול הוא יום פטירתו של רבי יוסף חיים זצ"ל בעל ה"בן איש חי", שנפטר לפני 112 שנים. רבן של כל בני הגולה, ומנהיגה של יהדות המזרח במשך כיוכל. בקיא בכל פרד"ס התורה, ומשלב בפסיקותיו ספרי פסיקה ספרדיים ואשכנזיים כאחד, ואת דברי הקבלה יחד עם פסקי הפשט ובראשם ה"בית יוסף". במהלך חייו כתב למעלה מ-100 ספרים, אך רק כ-50 מהם יצאו לאור. כאשר היה כבן שבע נפל לתוך באר עמוקה תוך כדי משחק אך ניצל. בהיותו בבור נדר שכשיצא מהבור יקדיש את כל חייו ללימוד התורה. את ראשית לימודיו התחיל בתלמוד תורה אצל דודו, הרב דוד חי מאיר יוסף ניסים סלמאן מעתוק, ובהמשך בגיל 14 בלבד בבית המדרש לרבנים "בית זלכה" בראשות הרב עבדאללה סומך זצ"ל.

"כי תצא למלחמה על איביך

ונתנו ה' אלקיך בידך"

כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה רִי' כַּת"ל, אותו כותל המפריד מבדיל ומפסיק, 'איביך' הוא אויבו של האדם, אם רק תצא נגדו למלחמה, ונתנו ה' אלוך בידך".

ראשי תיבות ב"כי תצא" (פיתוחי חותם) בתיבת "תצא" רמוזים כמה עצות כיצד יוכל לנצח את הסתרא אחרא.

תפילין ציצית אות - אות ברית ואות שבת.

תפילה צדקה אור - אור התורה הקדושה.

תענית צדקה אור . צדקה בגימטריא (עם הכולל) 200, רמז למה שאמרו חז"ל שמי שיש לו מאתיים זוז אינו נקרא עני.

(מוהרי"מ מקאמארנא זי"ע)

אהבת התורה היוקדת בליבם של בני משפחה

היה זה לפני מספר שבועות, בצהרי יום שישי. כשיצאת מטבילה של ערב שבת קודש במקווה, התיישבתי לאמירת "שניים מקרא ואחד תרגום", בבית הכנסת הסמוך. בית הכנסת היה ריק מאדם, כמעט. ישב שם רק בחור אחד, בקדמת בית המדרש, ולמד גמרא בחשק ובהתלהבות. אני התיישבתי לי בירכתי בית המדרש עם חומש, והתחלתי באמירת 'שניים מקרא'.

לא עוברות שתי דקות, והנה נכנס לבית המדרש יהודי שמתגורר באזור, ובידו בקבוק קוקה קולה 'מיוע' מקור, אפשר לראות לפי שכבת האדים העבה המכסה את הבקבוק, שהוא קר במיוחד, בזמן שבחוץ שורר עומס חום כבד. הוא ניגש לבחור היושב בקדמת בית המדרש. הבחור קם לכבודו, אבל הוא מסרב בתוקף "שב תלמד, אל תעצור את לימודך", מוזג לו כוס קולה קר, מחכה שיברך 'שהכל' וישתה את המשקה עד תומו, ואז מוזג לו כוס נוספת, ומפציר בו "שתה, שתה, שיהיה לך כח ללמוד". לאחר מכן הוא פונה אלי וחוזר על אותה פעולה. מוזג לי כוס קולה, מממתין שאשתה אותה עד תומה ואז מוזג לי כוס שניה, רגע לפני שהוא יוצא החוצה...

אני לא רציתי להפסיק באמצע אמירת 'שניים מקרא', אבל סימנתי לו בתנועות ידיים כמה שאני מעריך את המחווה המיוחדת, ואז, רגע אחרי שהוא יצא נפל לי האסימון... הוא בעצם אביו של הבחור הזה שיושב שם בקידמת בית המדרש ולומד, בגלל זה הוא קם לכבודו... עכשיו אני נזכר שאני מכיר אותם מהשכונה...

כשיסימתי את אמירת 'שניים מקרא', ניגשתי לאותו בחור ואמרתי לו שאני חייב לו תודה רבה: "בזכות זה שאתה לומד כאן, זכיתי שאבא שלך בא לתת לך שתיה ועל הדרך מוזג לי גם קולה קר, אחרי מקווה של ערב שבת ביום חם כל כך, ממש גן עדן!"

אבל הבחור השיב לי תשובה שהפתיעה אותי: "זה לא קשור אלי", הוא אמר, "זה אבא שלי, כך הוא מתנהג באופן קבוע. תמיד כשיש לו משהו טוב, קולה קרה, קוגל חם לא משנה מה, הוא יוצא מהבית וניגש לבית המדרש כדי לחלק ללומדי התורה ולחזק את ידם, במיוחד אנשים שלומדים בזמנים כאלו 'רופפים' כמו יום שישי בצהריים".

"אתה מבין?", מסביר לי הבחור בפשטות, "אבא שלי פשוט אוהב תורה, מאוד מאוד אוהב תורה, ולכן בכל הזדמנות הוא משתדל ליהנות ולשמוח לומדי תורה. זה ממלא אותו בסיפוק עצום. אנחנו גרים פה ליד, והוא קופץ לבית המדרש בתדירות גבוהה כדי 'לפנק' את לומדי התורה". יצאתי משם מלא במחשבות. איזה בן אדם מעניין! ככה, באופן יזום, הוא קופץ לבית המדרש ומחלק שתיה ואוכל ללומדים, סתם כי הוא אוהב תורה. מדהים! לא פלא שהבן שלו יושב ביום שישי בצהריים ולומד בזאת התלהבות! הרי הוא קיבל כזה חינוך שלימוד התורה כדי הדבר הכי מתוק והכי ראוי לשבח, למה שלא ילמד בכזה חשק? את המוטיבציה הגבוהה של הבחור אני כבר מבין מצוין, אבל מעניין מה המוטיבציה של האבא? מעניין מאיפה הוא קיבל כזאת אהבת תורה מיוחדת!

הרגשתי שיש לי כאן סיפור מיוחד במינו ולכן טרחתי וביררתי אצל חבר אודות אותו יהודי, איך אני יכול להשיג אותו, והחבר סיפר לי שבשבת בבוקר הם מתפללים באותו בית מדרש. החלטתי שאני הולך למחרת, בבוקרו של יום השבת להתפלל בית הכנסת שלהם, כדי שתהיה לי הזדמנות לשאול אותו אחרי התפילה, מה הסוד שלו, מהיכן הוא קיבל כזאת אהבת תורה?

"אני חייב לדעת מה הסוד שלך..."

אחרי התפילה ניגשתי אליו, אמרתי שלום ר' יהודי, אני חייב לדעת מה הסוד שלך...

הוא לא הבין על מה אני מדבר, אין לו סודות בכלל. אצלו הכל גלוי וידוע. אבל אמרתי לו, "יש פה משהו, מאיפה האהבת תורה הגדולה הזאת שיש לך?"

מה זאת אומרת?!, הוא התפלא על השאלה, "כמו כל יהודי גם אני אוהב תורה. גם אבא שלי ואמא שלי היו אוהבי תורה, ככה יהודי צריך להתנהג, לא!!! לצערי לא זכיתי להיות מחובשי ספסלי בית המדרש כל היום, אז לפחות יש לי זכות לתמוך בהם ולעודד אותם".

המשכתי לחקור אותו קצת יותר, ואז הוא נזכר מתי הוא הבין שהתורה זה הדבר הכי משמח והכי טוב בעולם...

"זה היה כשהייתי בחור צעיר... באותה עת הייתי מגיע מדי שבוע להיבחר אצל סבי על מה שלמדתי בשישי. סבא שלי היה יהודי תלמיד חכם, ניצול שואה, והנחת שלו היה לראות שיש לו נכדים שלומדים בשיבות. זה היה מבחינתו מתנת שמים מיוחדת שהוא הרגיש שהוא לא זכאי לה בכלל". עם הזמן שמתי לב, שהתשובות שלי ממש משפיעות על מצב הרוח של סבא. אם אני יודע טוב, הוא מתמלא שמחה, כשהיה רואה ששכחתי משהו או לא הבנתי משהו, פניו מתכרסמות בעצב".

שבוע אחד החלטתי להשקיע בלימודים יותר, כדי שהפעם אדע הכל וסבא ישמח שמחה גדולה".

ואכן, באותו שבוע הגעתי, הוא שאל שאלה ואני עניתי והוספתי והרחבתי ביאורים, שאלה שניה שוב הפגנתי ידיעה נרחבת, וכל פעם הלב שלו הלך והתרחב והחיך שיעל פניו היה בהתאם.

"בשלב מסוים, כשהפלטתי להשיב על מחלוקת ראשונים מסוימות על כל ההיגיון, סבא שלי פשוט יצא מגדרו, הוא קפץ ממקומו, תפס אותי ביד, והתחיל לטייל איתי בכל בית המדרש שהיה מלא מפה לפה, "אתה רואה?" הוא ניגש לאחד מחבריו, "זה הנכד שלי, הוא יודע את הגמרא הפלא ופלא! איזה יופי!", ואז הוא ניגש איתי לעוד יהודי מבוגר: "זה הנכד שלי, תראה איך הקב"ה נתן לי כזאת מתנה, הבחור הזה יודע את כל הגמרא שלמדו השבעים ישר והפוך. אני לא מאמין".

וכך הוא לקח אותי לאורכו ולרוחבו של בית המדרש, כדי 'להשווין' בנכד המיוחד שלו".

"אני מאוד התביישתי", הוא מספר, "סבא עשה לי בושות נוראיות באותו יום, זה היה מאוד מביך להסתובב ככה כשהוא 'משווין' בי, וגורר אותי בזרוע אחרי לכל מקום. אבל זה נכנס לי בעצמות, זה נתן לי להבין שאין בעולם שום דבר שאמור לשמוח יהודי יותר מתורה!!!!"

נשארתי עם פה פעור! חשבתי לעצמי, כמה חבל שאותו סבא יקר כבר אינו בין החיים. אם רק הייתי יכול, הייתי ניגש אליו כדי לשאול אותו מה הסוד שלו!

מי הוא זה ואיזה הוא שהצליח לטעת כזאת אהבת תורה עצומה בלבו, עד כדי כך שגם אחרי שנות הזעם והאימה שחווה באירופה, עדיין נשארה בקרבו כזאת אש להבת שלהבת של אהבת תורה, שהוא הצליח להעביר אותה הלאה לא רק לבנו, אלא גם לנכדו, והנכד בתורו מעביר אותה הלאה לבניו ולנכדיו...

אם רק הייתי יכול לשאול אותו, ברור לי שהיינו זוכים לעוד סיפור נפלא ומלא הוד קדומים, של אהבת תורה יוקדת העוברת מדור לדור, בלי הפסקה. חזרתי הביתה, סעדתי את סעודת השבת עם בני ביתי בהתרוממות הרוח, וכשהסתיימה הסעודה הם לא הבינו מה קרה לי שפתאום אני מוציא מלון מהמקור, פורס אותו לקוביות ויוצא לבית הכנסת כדי לחלק ללומדי התורה שבאו ללמוד מיד אחרי הסעודה. (דירשו)

שנה חדשה - חינוך מועיל

ביה"ס משמש לתלמידים מקור לתמיכה אישית וחברתית, אפשרות לשיח מוגן כל המחשבות והרגשות שלהם וכן זירה ללמידה, וחזקת ולאיתן של מקורות בכוח שלהם להתמודדות עם המטרות הלימודיות והחברתיות שניתן שתשגי את המטרות הלמודיות והחברתיות שניתן לתלמידים תחושה של מוגנות ולכידות, חשוב לרתום את כל השותפים בביה"ס: הנהלת ביה"ס, צוות המורים, התלמידים וההורים. ההורים והמורים יארגנו שיחות פתיחה לשנת הלימודים שיעסקו בחוויות שעברו הילדים בחופשה, ובמעבר מחופשה למסגרת הלימודים, בחיזוק הקשרים החברתיים ובבניית החוסן של התלמידים. בד בבד חשוב בפתיחת שנה לעסוק גם בהיכרות של התלמידים את החברים לספסל הלימודים והיכרות עם הצוות הלימודי, במידה והם מכירים משנים קודמות חשוב ולהעמיק את ההיכרות, חשוב עוד לעסוק בתיאום ציפיות (בין הצוות החינוכי לתלמידים, לבין התלמידים לבין עצמם) ובמשאלות שיש לתלמידים מהשנה החדשה. כך נקל על ילדנו להכנס בצורה חיובית למסגרות החינוך.

היראה מיום הדין - אריה שאג מי לא יירא
דורשי רשומות מצאו רמז (עמוס ג, ח): "אריה שאג מי לא יירא", "אריה" ראשי תיבות:
אלול, **ר**אש השנה, **נ**ום הכיפורים, **ה**ושענא-רבא.
ועוד המשילו על כך משל נפלא:
אדם ההולך ברחוב של עיר ולפתע בא מולו אריה! מה גדול ונורא פחדו של אדם זה! היש פחד גדול מזה!!
לעומת זאת, אדם לוקח את בניו הקטנים לוג חיות, שם נעמדים הם מול כלבו של האריה ואין הם חשים כל פחד. נהפוך הוא ליבם מתמלא שמחה והנאה על המראה שלפניהם. נשאלת השאלה: מהו אם כן ההבדל!!
והתשובה לכך: כאשר יש מחיצה, אין האדם חש כל פחד בליבו ואילו כאשר אין כל מחיצה, אזי הפחד גדול ונורא. כמו כן הוא הנמשל: המורא שיש ליהודי מהקב"ה זהה ליחס שיש מפני חיות הטרף ותלוי הוא במצב ה"קירבה".
משום כך ככל שמעלתו של האדם גדולה יותר כך אין כל מחיצה בינו לבין הקב"ה ובמהלך ההתקרבות לימים הנוראים ליבו מתמלא רתת וזיע.
ואילו האדם שלא שם ליבו לעבודת התשובה המתבקשת ממנו בימים אלה - מחיצה עבה מפרידה בינו לבין בוראו, לכן, אין הוא חש כל מורא ופחד.

קדושה קדושה קדושה
מזל טוב ואיחולים לבניי
אשר יובי שאתך
מיכאל ורחל אלכסי
לנישואי אביה עם מיכל
ה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ועלה הקשר יפה יזכו
להמשיך את מסורת הבית המפורא
עני הנפן בעני הנפן דבר נאה ומתקבל
יזכו השנה לזרע קדוש בן-קיימא

אחוליס אפסיס
לירא ואביאל אהרני
להולדת הבן מיי
יה"ר שיעלה במעלות
התורה והיראה ויצליח
בכל דרכיו ומעשיו,
שיתברך בכל מילי
דמיטב ופרנסה וגשמיית.
ונחת ושלווה
מכל מיוצאי חלציהם
למתי ויונה אהרני
למשה ועליזה טלקר

קדושה קדושה קדושה
מזל טוב ואיחולים לבניי
אלי ואורית צדוק
דרור וסמדר בבזרה
לנישואי אביה עם רז
ה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ועלה הקשר יפה יזכו
להמשיך את מסורת הבית המפורא
עני הנפן בעני הנפן דבר נאה ומתקבל
יזכו השנה לזרע קדוש בן-קיימא

קדושה קדושה קדושה
מזל טוב ואיחולים לבניי
אברהם ויוריית
לנישואי יהודה עם יעל
ה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ועלה הקשר יפה יזכו
להמשיך את מסורת הבית המפורא
עני הנפן בעני הנפן דבר נאה ומתקבל
יזכו השנה לזרע קדוש בן-קיימא

קדושה קדושה קדושה
מזל טוב ואיחולים לבניי
אברהם ויוריית
לנישואי יהודה עם יעל
ה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ועלה הקשר יפה יזכו
להמשיך את מסורת הבית המפורא
עני הנפן בעני הנפן דבר נאה ומתקבל
יזכו השנה לזרע קדוש בן-קיימא

קדושה קדושה קדושה
מזל טוב ואיחולים לבניי
אברהם ויוריית
לנישואי יהודה עם יעל
ה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ועלה הקשר יפה יזכו
להמשיך את מסורת הבית המפורא
עני הנפן בעני הנפן דבר נאה ומתקבל
יזכו השנה לזרע קדוש בן-קיימא

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :		שבת שלום ומבורך	
שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביה הי"ו אסתר אהרני בת גורה מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרני בן מרי מנב"ת הרב יוסף ישראל בן חנה מנב"ת	אברהם-יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרני בן ביבי הי"ו דוד דודי בן נרגס וזכריה הי"ו דוד דודי בן ביבי הי"ו אמנה-בשמת בת נורית מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דליה נסימי בת גורגריה מנב"ת בסטי ארשאבן בת נובר מנב"ת דינה לזרז בת סולטנה מנב"ת אסתר בת שרה מנב"ת	לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתיח"ה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתיח"ה אהרון אלאל בן מרים ויוסף ז"ל דינה מאנדני בת חנה ואיוז ז"ל נורית-חן דנינו בת מסעודה ז"ל סולטנה גולגוליאן בת שמחה ז"ל זמירה אומטמזין בת לולז ז"ל ביבי נסימי בת סרור ושמאל ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל	ביבי-שרה לארי בת רבקה ז"ל נריה שארע הי"ו בן ענת וראובן הי"ו יהודה ישראל בן אסף ורחים ז"ל מרדכי נאמן בן חנה-נור וציון ז"ל אברהם ישראל בן חנה ויעקב ז"ל ששון צחיך בן עליזה ז"ל שלמה לנקי בן סליקה ואיוז ז"ל שושנה סיפרסקי בת רבקה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה שתיח"ה